

3) Badanie piątego pytania nie wskazuje na żaden element, który miałby wpływ na ważność pkt 4 załącznika 4 do rozporządzenia Komisji (WE) nr 400/2006 z dnia 8 marca 2006 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Danfoss A/S, AstraZeneca A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-371/07) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 6 ust. 2 — Świadczenie nieodpłatnych usług przez podatnika do celów innych niż związane z jego działalnością — Prawo do odliczenia podatku VAT — Artykuł 17 ust. 6 akapit drugi — Uprawnienie państw członkowskich do utrzymania w mocy przepisów dotyczących wyłączenia prawa do odliczenia obowiązujących w prawie krajowym w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy)

(2009/C 32/11)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Danfoss A/S, AstraZeneca A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia art. 6 ust. 2 i art. 17 ust. 6 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Prawo do odliczenia podatku obciążającego posiłki wydawane nieodpłatnie w stołówce spółki jej klientom i pracownikom — możliwość utrzymania w mocy przez państwa członkowskie przepisów dotyczących wyłączenia prawa do odliczenia obowiązującego w dniu wejścia w życie dyrektywy

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 6 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji

ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu przez państwo członkowskie, po wejściu w życie szóstej dyrektywy, wyłączenia prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej obciążającego wydatki związane z posiłkami wydawanymi nieodpłatnie przez stołówki należące do przedsiębiorstw partnerom handlowym oraz pracownikom w czasie spotkań służbowych, jeżeli w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy wyłączenie to nie było rzeczywiście stosowane w odniesieniu do wskazanych wydatków ze względu na praktykę administracyjną polegającą na opodatkowaniu świadczeń dokonywanych przez stołówki w oparciu o wysokość ceny wytworzenia obliczonej na podstawie kosztów produkcji, to znaczy ceny składników i kosztów wynagrodzenia związanych z przygotowaniem i sprzedażą żywności i napojów oraz kosztów zarządzania stołówką, przy jednoczesnym przyznaniu prawa do pełnego odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej.

2) Artykuł 6 ust. 2 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten, po pierwsze, nie dotyczy nieodpłatnego wydawania posiłków w stołówkach należących do przedsiębiorstw partnerom handlowym w związku ze spotkaniami odbywającymi się w lokalach owych przedsiębiorstw, jeżeli z obiektywnych okoliczności wynika — co winien zbadać sąd krajowy — że posiłki te wydawane są w celach ściśle związanych z działalnością gospodarczą. Po drugie, przepis ten, co do zasady dotyczy nieodpłatnego wydawania posiłków przez przedsiębiorstwo swym pracownikom w lokalach tego przedsiębiorstwa, chyba, że — co również winien zbadać sąd krajowy — potrzeby przedsiębiorstwa, jak na przykład potrzeba zapewnienia sprawnego i nieprzerwanego przebiegu spotkań służbowych, wymagają od pracodawcy zapewnienia takich posiłków.

(¹) Dz.U. C 247 z 20.10.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ancona — Włochy) — M.I.V.E.R. Srl, Daniele Antonelli przeciwko Provincia di Macerata

(Sprawa C-387/07) (¹)

(Odpady — Pojęcie „tymczasowe składowanie” — Dyrektywa 75/442/EWG — Decyzja 2000/532/WE — Możliwość mieszania ze sobą odpadów oznaczonych różnymi kodami — Pojęcie „opakowania mieszane”)

(2009/C 32/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Ancona